

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **HOTEL BORNÝ – F, s.r.o.**, se sídlem Staré Splavy 0249, Staré Splavy, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, v řízení o námitce podjatosti žalobkyně uplatněné proti soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, ve věci sp. zn. 59 Ad 16/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, Mgr. Hana Ptáčková a Mgr. Roman Buchal **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 16/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále také „krajský soud“), vede pod sp. zn. 59 Ad 16/2014 řízení o žalobě proti dvěma rozhodnutím žalované, kterými zamítla odvolání podaná žalobkyní a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci pojistného a předepsaného penále potvrdila.

V podání ze dne 24. 2. 2016 žalobkyně namítala podjatost všech soudců krajského soudu „v aktuálním obsazení“ a navrhovala jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí této věci. Dále požadovala předložení věci k rozhodnutí dle § 12 odst. 1 o. s. ř., s návrhem na přikázání jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože opět reálně hrozí, že soudci uvedeného soudu „bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudu.“. Námitku podala žalobkyně opakovaně s tím, že tak činí na základě nového aktuálního skutkového a právního stavu věci.

Krajský soud dne 8. 3. 2016 věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti. Soudci správního úseku krajského soudu Mgr. Hana Ptáčková a Mgr. Roman Buchal současně předložili svá vyjádření k vznesené námitce podjatosti. Žádný z nich nemá vztah k věci, účastníkům ani jejich zástupcům a necítí se být podjatý; účastníky osobně neznají a ani se nepodíleli na projednávání věci před správním orgánem. V předkládací zprávě k rozhodnutí o námitce podjatosti krajský soud upozornil

na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. Nao 395/2014 – 21, jímž bylo rozhodnuto, že soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., Mgr. Lucie Trajbalová a JUDr. Pavel Vacek nejsou z projednávání a rozhodování předmětné věci vyloučeni. Poukázal na vyjádření soudců k námitce podjatosti učiněné v souvislosti s předchozím rozhodnutím, které zůstává neměnné.

O námitce podjatosti jmenovaných soudců nemusel tudíž Nejvyšší správní soud znovu rozhodovat, zejména když žalobkyně neuvedla žádný konkrétní zákonný důvod, pro který by mohl o vyloučení soudců rozhodnout.

Nejvyšší správní soud posoudil námitku podjatosti vznesenou žalobkyní proti soudcům Mgr. Haně Ptáčkové a Mgr. Romanu Buchalovi a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání nezávislým, nestranným a spravedlivým rozhodováním (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované není dán důvod pochybovat o nepodjatosti žádného ze soudců správního úseku krajského soudu, resp. senátu 59 Ad, který má ve věci rozhodnout, a to se zřetelem k jejich poměru k věci, jakož ani k jejich poměru k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům. Ostatně ve vztahu k soudcům Lucie Trejbalové, Karolíně Tylové a Pavlu Vackovi bylo již v projednávané věci Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, přičemž tato námitka nebyla shledána důvodnou.

Žalobkyně ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být další pro rozhodování věci v úvahu přicházející soudci krajského soudu vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobkyní ve zcela obecné rovině namítané *„pokořování nezávislého, nestranného, odborného*

pokračování

a spravedlivého rozhodování soudu“. Takovýto důvod zřejmě míří na minulé rozhodování soudců ve vztahu k žalobkyni, avšak Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na § 8 odst. 1 větu třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byla žalobkyně účastníkem. Žalobkyně nicméně ve své obecné námitce netvrdí žádné kvalifikované skutečnosti podstatné pro vyloučení soudce.

Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s. a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 16/2014.

Jen pro úplnost nutno dodat, že bezpředmětným se za této situace stává požadavek žalobkyně na přikázání věci „z důvodu delegace nutné podle § 12 odst. 1 o. s. ř.“ (správně zřejmě měla na mysli formulačně shodné ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. – poznámka Nejvyššího správního soudu), neboť navrhovaný postup přichází v úvahu až za situace, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. O takový případ v projednávané věci nejde, neboť žádný ze soudců správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci nebyl z projednávání a rozhodování věci vyloučen.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu